

При всичко, че турското правителство прикриваше отъ вънкашния свѣтъ извършениѣ звѣрства и цариградскитѣ вѣстници „Денъ“, „Курие-д'-Орианъ“, които се осмѣлихъ да пишять нѣщо по звѣрствата, веднага бидохъ унищожени, а „Неологосъ“ и „Траки“ спрѣни, и официално се забрани издаванието на новъ вѣстникъ въ Турция, обаче, европейскитѣ вѣстници почнахъ да обнародватъ такива възмутителни статии, които твърдѣ голѣмъ шумъ произведохъ между всичкитѣ народи въ Европа. Въ едни отъ тѣхъ се казваше, че турцитѣ избили до 4000 д. българе; въ други до 7000, въ трети до 15,000, а нѣкои ги въскачихъ на 100,000 д., а пакъ туркофилскитѣ и турекитѣ органи пишехъ, че между българе и турци станало спрѣчкване, та отъ двѣтѣ страни имало убити по нѣколко души или българетѣ нападнали на мирнитѣ жители турци и мнозина избили.

За да се установи истината, презъ м. Юлий биде испратена една консулска комисия състояща отъ князь Цертелевъ като русски представителъ, Валтеръ Беарингъ английски комисаръ и Евгений Скайлеръ делегатъ отъ американското посолство въ Цариградъ. Тѣзи комисия обиколи селата въ които бѣше станало кланьето и намѣри до 12,000 д. убити и заклани, отъ които 163 д. турци.

Когато се казало на Елиота и Биконсвилда, че тѣзи цифра е установена отъ комисията и по никой начинъ неможе да се опровергава, първия отъ тѣхъ отговорилъ: „не 12,000 души нѣ и 15,000 да бждатъ, английското правителство ще поддържа турската политика, която небива да се измѣни“, а втория казалъ: „каквото и да е станало и да става, Англия трѣбва да гледа само своитѣ интереси“.

Руссия ако и да бѣше се завзела усърдно съ този въпросъ, нѣ като посрещаше спѣшки отъ онѣзи именно отъ които очакваше съдѣйствието, а бѣсилкитѣ въ България не се откачвахъ, убийствата не се прекратявахъ, тъмницитѣ не се испраздувахъ, обезчестяванията продължавахъ, грабежитѣ никакъ не се ограничавахъ, и за улучшение положението на страждущия български народъ никакви мѣрки не се взимахъ, гражданитѣ отъ София, Пловдивъ, Т. Пазарджикъ, Карлово, Сливенъ, Ст. Загора и отъ други нѣкои градове, почнаха да молятъ Негово Блаженство екзарха, да испрати представители въ Европа, гдѣто усгно да изложять страданията на народа и да просятъ